

ה' ג' ניסן תרמ"ג

ב' ניסן תרמ"ג

[תרמ"ב]

על המדרש¹ שאמרו השבטים הראיהם בן פוטי כו' ותימה שחילילה לומר שלא הסכימו כל בני ישראל לנוקם מזמרי ומדינית. ריש לומר דכתיב (במדבר כה, יא) בקנאו את קנאתי בתוכם. יש לפרש כי פינחס פעל קנאת ה' בלב כל איש ישראל ולכון היו כולם מוכנים זהה. ולכון אמרו. שלמה לכה לו פינחס זאת. אכן הפסוק מעיד כי מעשה פנחס היה. ובאשר הבין משה רבינו ע"ה ואמר קריינה דאגרתא כו². שראה כי הוא פעל זאת ההתעוררות אצל כל בני ישראל. ורמו לדבר דכתיב (שם) השיב את חמתי וכתיב ה там (מלאכי ב, ו) ורבים השיב מעון. פירוש בקנאותו זאת התעורר קנאה ותשובה לבבות כל בני ישראל בנ"ל. ולכון ניתנו לו הכהונה שהיא עובdot הכהן גדול לעורר במעשו כל בני ישראל שהוא השlich לקרב . קרבנם ועבדותם לה. וכבר כתבו³ כי זכה לכהונה בדין. והכל היה מוכן כי דור המדבר היה בחינת תורה בחינת משה רבינו ע"ה והובן להם אהרן הכהן שהיה עוד נביא קודם משה רבינו ע"ה. ובמוּן עתה התחיל

¹ תנומה פינחס, א.

² "וירא פנחס בן אלעזר, מה ראה אמר רב ראה מעשה, ונזכר הלכה. אמר לו אחוי אבי אבא, לא לך לימודני ברדעתך מהר סיני: הבועל את הכותית קנאין פוגעין בו אמר לו קריינה דאגרתאஇதோ இதோ பிரான்கா" (סנהדרין פב ע"א).

³ תרל"א ד"ה 'במודרש'.

⁴ שמור ג, ט; שם, ה; תנומה שמות, ה.

[תרמ"ד]

השיב את חמתי מעל בני ישראל (במדבר כה, יא). פרשנו¹ כי על ידי נקמתו הפרק החימה מעל בני ישראל על ראש המידינים דכתיב אחר כך (שם י) צורר את המידינים כו'. דכתיב (שם ז) וירא פינחס כו' וייקם כו' ויקח רמח בידו. כי באמת כל המלחמות שעומדים על בני ישראל הכל לטובותם להיות הזמן גרמא לנוקם מהם כדתיב (קהלת ח, ט) עת אשר שלט האדם באדם לרע לו. וכתיב (תהלים ל, י) חרב פתחו רשעים כו'. וזה שראה והבין פינחס כי עתה העת להנקם מהם. ומאחר שכתוב בתורה וירא היינו שראה האמת. וזה עצמו השלימות שניתן לפינחס במידה שمدד שבירר שכל המחלוקות ומריבות שיש לעובדי ה' יתברך הכל למען השלום ולטובתן של בני ישראל. ובכח אמונה זו יכולין להלחם עמם. ובתחלים כתיב (תהליט קו, ל) ויעמוד פינחס ויפלל ובתורה כתיב ויקח רמח. והוא כדכתיב (תהלים קמ"ט, ו) רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. שזה החרב שוזcin על ידי התrometerות בתורה ותפללה הוא מוצלחות כמו שאמרו חז"ל שם² שכל מלחתנן של בני ישראל היה בכח הפה כדכתיב³ ובעת החלו ברנה כי